

மனிதர்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் தொடர்பாடலைப் பணுவதற்கு மொழி அவசியமாகின்றது. அவர்கள் தங்களது உணர்வுகளையும் தவேககளையும் மற்றவர்களுக்குப் புரிய வகைக மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். எனவே மொழி ஆளுமையினைப் பது ஒருவரது இருப்பதைத் தக்க வகையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. ஒரு குழந்தை வயிற்றில் உள்ள போது கட்டையும் மொழி தாயினது உரையாடல்களையாகும். பின்னர் அக்குழந்தை தவழ்ந்தும் நடந்தும் வளர்ந்தும் வரும் போது, கட்டையும் பசியும் படித்தும் தனக்கான ஒரு மொழியில் ஆளுமை பெறுகின்றது.

இவ்வகையில் புலம்பெயர் சமூகத்தில் எமது தாய்மொழிக் கல்வியினை நாம் கொள்ளும் தமிழ் மொழி, தாயகத்தில் கற்கப்படுவதற்கும் கற்பிக்கப்படுவதற்கும் உள்ள முறையில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபடுகின்றது. ஏனெனில் சூற்றுச் சமூகமும் அதன் அமையியலும், சூற்றுமும் உறவுகளும் தருகின்ற அனுபவங்களும் குடும்ப உரையாடல்களும் தமிழ் மொழியாக இருக்கும் சமூகத்தில் உள்ள குழந்தை தான் பசியும் பழகிய மொழியில் எழுத வாசிக்க தொடங்குவது அதனது சிந்தனையைப் பல்வேறு வழிகளில் துண்டுவதாக அமையும். ஆனால் புலம்பெயர் சமூகத்தில் வாழ்கின்ற பிள்ளைகள் வீட்டில் தாய் தந்தையுடன் தமிழ் மொழியைப் பசிக்கொண்டும் தொலகை காட்சியிலும் வீட்டிற்கு வளையேயும் வேறொரு மொழியோடு ஊடாடிக் கொண்டும் தமிழ் மொழியை கற்கத் தொடங்குவது சிரமமேயெனினும் பெரும்பாலான பிள்ளைகள் விருப்பமுடையே தமிழைக் கற்கத் தமிழ் பாடசாலைகளுக்கு வருகின்றனர்.

பிரித்தானியாவைப் பொறுத்தவரை ஈழத்தமிழர்களின் வருகையும் தொடர்பாடலும் கீழதைத் தசே நாட்களில் ஆங்கிலமே ஆட்சி இருந்த காலத்தில் இருந்தே இடம்பெற்றுள்ளது. இலங்கையில் பணியாற்றச் செல்பவர்களுக்கு தமிழ் மொழி கற்பிக்கும் வண்ணம் தனியார் வகுப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளது **Aberdeen Press and Journal** பத்திரிகை தலைப்புச் செய்தி வளையிடும்படி எதற்கும் முந்தியானந்தன் தனது கட்டுரைத் தமிழ் எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (தமிழ் போதிக் கப்படும்! கிழக்கு நாட்களை நோக்கிச் செல்பவர்களுக்கான பயிற்சி! அபர்டீன் வகுப்பு தயார்!) ஆனால் அக்காலத்தில் ஈழத்தில் இருந்து பிரித்தானியாவிற்கு வந்த தமிழர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழைக் கற்பித்துக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் ஆங்கில மொழிக் கல்வியைப் போதித்து ஆங்கிலச் சமூகத்திலும் தம் உறவுகளும் தமக்கான மதிப்பைப் பெறுவதிலேயே குறியாக இருந்தனர்.

பின்னர் தாயகத்தில் ஏற்பட்ட போரும் அதன் இழப்பும் இளைஞர்களை ஐரோப்பிய நாட்கள் நோக்கிப் புலம்பெயர் வகைக அவர்கள் தம்மோடு மொழியையும் பண்பாடும் கலாசாரங்களையும் காவி வந்தனர். சிதறுண்ட போய் தத்தமக் குரிய வாழ்விடங்களைத் தீர்மானித்தவர்கள் திருமணம் செய்தும் பிள்ளைகள் பெற்றும் வளர்த்தும் அவர்களுக்குக் கல்விபட்டும் போது தங்களது மொழியைப் பண்பாட்டைப் போதிப்பதில் அக்கறை கொண்டனர்.

ஊரம் பத்தில சிறு சிறு குழுக்களாக வீட்டுகளில் நடத்தப்பட்ட தமிழ் வகுப்புகள் பின்னர் நிறுவனமயமாக்கப்பட்டு ஆங்கிலப் பாடசாலகைளில் வார இறுதி நாட்களில் நடத்தப்பட்டுத் தொடங்கின. இவ்வகையில் 1973ஆம் ஆண்டு இலண்டனில் மூதன் மூதலில் திரு ஆனந் தராஜா என பவரால் விமபிள்டன் பகுதியில் ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலகை சனசமுக நிலையமொன்றில் ஊரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வந்தது. அது பின்னர் திரு திருச்செல்வம் என பவரகை அதிபராகக் கொண்டு இயங்கிய போதும் அவரது மறவின பின்னர் அப்பாடசாலகை மீடப்பட வேண்டிய நிலகைக் குத்தள் எப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து 1975ஆம் ஆண்டளவில் ஈஸ்ட்காம் மனொப்பாக்கில் திருவள்ளுவர் பாடசாலகை தொடங்கப்பட்டது. 1978ஆம் ஆண்டில் மறேகூ இலண்டன் தமிழ்ப் பாடசாலகை உருவாகி இயங்கியது. இவகை தவிர வேலத்தம் ஸ்ரரோ தமிழ்ப் பாடசாலகை, இலண்டன் தமிழ் நிலையம், என்பன் குறிப்பிடத்தக்கனவாக வளர்ச்சிகண்டன். ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், மாணவர்கள் ஆகியோரின் மூழுமையான ஒத்துழைப்புடன் அர்ப்பணிப்புடன் அன்று அப்பாடசாலகைகள் வற்றிகரமாக நடப்பெற்று வந்தன்.

இன்று இலண்டனில் மலை மூடுக்கெல்லாம் தமிழ்ப் பாடசாலகைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றுள் தமிழர் மமே பாட்டுப் பேரவை எனும் அமைப்பினால் எண்பத்தாறு பாடசாலகைகள் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. தமிழ்க்கல்விப் பேரவை எனும் அமைப்பில் ஏறக்குறைய 25 பாடசாலகைகள் இயங்குகின்றன. இது தவிர தமக்கெனத் தனித்துவமான பாடத்திட்டங்களகைக் கொண்டு இயங்கி வருகின்ற பாடசாலகைகளில் பெருந்தொகையான மாணவர்கள் கல்விகற்கின்றனர். குறிப்பாக இலண்டன் தமிழ் நிலையத்தில் ஏறக்குறைய நானூறு மாணவர்கள் கல்வியில் கின்றனர். இது போன்றும் சில பாடசாலகைகளில் அதிக எண்ணிக்கையான மாணவர்கள் வருகை தருகின்றனர்.

மழலகைகள் பிரிவு, பாலர் பிரிவு, ஆரம்பப் பிரிவு, மூதலாம் வகுப்பு என வகுப்புகள் ஏறு வரிசையில் அமைக்கப்பட்டு உயர்தர வகுப்பு வரகை மாணவர்கள் அங்கு உள்ளடக்கப்படுகின்றனர். மினற்றை வயதில் இரூந்து மாணவர்கள் தமிழ் படிக்க வருகின்றனர். இவர்களகை மழலகைகள் பிரிவு எனக் குறிப்பிட்டு, அங்கு அபிநயங்களும் பாட்டும் கதகைளும் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. தற்போது ஆங்கில மொழியில் இரூக்கும் சிறுவர்களகை கான பாடல்கள் அதே ஓசையுடன் தமிழாகக் கம் செய்யப்பட்டும் போதிக்கப்படுகின்றது. அதனால் குழந்தகைகள் அப்பாடல்களுடன் ஒன்றிப்போவதனகை அவதானிக்க முடிகின்றது. இது போன்றே கூட்டிக்கதகைளும் தமிழாகக் கம் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றது.

அத்துடன் பாடசாலகைகளின் பாடத்திட்டங்களில் ஆசிரியர்கள், தாயகத்தில் தாம் கற்ற பாடல்கள், கதகைள் என்பவற்றுடன் மலேதிகமாகக் கட்டுரைகைள், உரையாடல்கைள், இலக்கணம், பயிற்சிகைள், மொழிப்பெயர்ப்புகைள் ஆகியவற்றையுடன் உள்ளடக்கியுள்ளனர். ஓவ்வொரு தவணையுடன் மாணவர்களிடையகை கட்டல் பசேதுல், வாசித்தல், எழுதுதல் ஆகிய பயிற்சிகைளில் முன்னறேறும் ஏற்பட்டும் எதாவனெப்பரீட்சகைகள் நடத்தப்பட்டு தவணகை அறிக்ககைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் மாணவர் வரவகைக் கட்டும் வகையிலும், அவர்களகை வகுப்புச் செயற்பாடுகைளை அதிகரிக் கும் வகையிலும் சிறு பரிசில்கைள், நட்சத்திரக் குறியீட்கைள் என்பன் வழங்கப்படுகின்றன. மலே வகுப்புகைளில் பந்தி வாசித்து விடகை எழுதுதல், கட்டுரை, கடிதம், உரையாடல், அறிக்ககை

Written by - மாதவி சிவலீலன் -

Saturday, 17 October 2015 00:56 - Last Updated Saturday, 17 October 2015 01:04

ஊழலுக்கு எதிராக, தமிழ், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள், என்பன கற்பிக்கப்படுகின்றன. கமேபிரீட்ச் உயர்தரப் பரீட்சை வினாத்தாளில் தமிழ் இலக்கியங்கள் ஒரு வினாத்தாளாக இடம்பெறுகின்றது. அங்கு சங்க இலக்கியப்பாடல்கள், திருக்குறள், தவாரம், பாரதியார், பாரதிதாசன் கவிதைகள், நவீன சிறுகதைகள், நாடகப் பிரதி என்பன சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. மாணவர்கள் பரீட்சையின் போது ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் ஐந்நிறு சொற்களில் விடயைளிக்கின்றனர்.

ஆரம்பத்தில் நூல்கள் அச்சுப்பதிக்க முடியாத நிலையிலும் தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்கேற்ற மாதிரி நூல் கிடகைகாதவிடத்தும் மலேசியாவில் இருந்து நற்றுணைத் துணைவன் எனும் பாடநூல் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு முதலாம் வகுப்பு முதல் ஆறாம் வகுப்பு வரை பதிப்பிக்கப்பட்டன. அதிக பயிற்சிகளைக் கொண்ட இந்நூலில் குறைபாடுகள் சில இருந்த போதும் ஆசிரியர்களுக்கு இது மிகவும் பிரயோசனப்பட்டதெனலாம். இன்றும் சில பாடசாலைகள் இந்நூலைப் பயன்படுத்துகின்றன. தற்போது தமிழறிவு, வளர்நிலை, வளர்நிலை எனும் பெயர்களில் தமிழ் பாடநூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றைக் கையேடுகளாகக் கொண்டு, ஆசிரியர்கள் தமது திறமையையும் பயன்படுத்தித் தமிழைப் போதிக்கின்றனர். தனிப்பட்டவர்களும் மாணவர்கள் தவேகை கருதி ஒரு சில நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

முதலாம் ஆண்டிலிருந்து மலே வகுப்பு வரை வளர்நிலை, வளர்நிலைப் பரீட்சைகள் வருடந்தோறும் நடாத்தப்பட்டு சான்றிதழ்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. எடகெக்ஸ் (Edexcel) ஓசிஆர் (Oxford Cambridge and RSA) போன்ற பரீட்சைகளும் நடாத்தப்பட்டு சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பல்கலைக்கழகங்களில் மருத்துவம், இதழியல் போன்ற கற்கின்றவர்களுக்குத் தமிழ் மொழிப் பாடச் சான்றிதழ்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன.

உயர் வகுப்புகளுக்கு வந்த பின்னர் மாணவர்களுக்குத் தமிழ் மொழி கற்க வேண்டாமென்ற ஆர்வம் இயல்பாக அமரந்து அதனைச் சுவைபடக் கற்கத் தொடங்குகின்றனர். உயர்தரப் பரீட்சையின் பின்னர் தமிழில் பட்டப்பதிப்புப் பதிக்க மாணவர்கள் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். இவர்கள் ஆங்கில மொழி இலக்கியங்களின் தமிழ் மொழி இலக்கியங்களை அவற்றின் வடிவங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற தன்மையை அவதானிக்க முடிகின்றது.

பொதுவாகப் பாடசாலைகளில் உள்ள குறைபாடு என்னவெனில் பொது நோக்கில் ஆரம்பிக்கப்படும் பாடசாலைகள் உள்முறை பாடங்களினாலும் பதவி ஆசைகளினாலும் உடன்து போய் இரண்டாகி மின்னாகித் தம் இயல்பை இழந்து விடுகின்றன. அத்துடன் வார இறுதி நாட்களில் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் இத் தமிழ் பாடசாலைகள் இயங்குவதால் அப்பாடசாலைகளுக்குப் பெருந்தொகைப் பணத்தை வாடகையாகச் செலுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நிரவாகத்தினருக்கு ஏற்படுகின்றது. இதிலுமுள்ள சிரமம் என்னவெனில் தங்களது பாடசாலைச் சொத்துக்களில் பாதிப்பு ஏற்பட்டால் மலேதிகப் பணத்தை ஆங்கிலப் பாடசாலை நிரவாகம் இவர்களிடம் அறவிட முற்படுகின்றது. அத்துடன் அவர்களது அனதத்து உபகரணங்களையும் பாவிப்பதற்கு அனுமதி கிடப்பதில்லை. இதனால் பாடசாலையின் அசையாச் சொத்துக்களைப் பணுவதிலும் மாணவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும் நிரவாகம் பெறும் சிரமத்தை எதிர் நோக்குகின்றது.

ஆயினும் தமிழாசிரியர்கள் விரும்பியே தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்க வருகின்றனர். எனவே,

Written by - மாதவி சிவலீலன் -

Saturday, 17 October 2015 00:56 - Last Updated Saturday, 17 October 2015 01:04

இவ்வகை அனைத்துக்கும் மலோகத் தமிழ் மொழியை மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் போது ஏற்படும் சிக்கல்கள், அவற்றை எவ்வாறு தீர்க்கலாமென்பது பற்றி இருபத்தொரு ஆசிரியர்களுக்கிடையே வினாக்கொத்து மபலம் பற்றி தகவல்களின் அடிப்படையிலும், அவர்களுடன் தனிப்பட்ட முறையில் உரையாடியும் பின்வரும் பிரச்சினைகளை இனங்காணப்பட்டன.

1. நேரப்பற்றாக்குறை: கிழமைக்கு ஒன்றரை மணித் தியாலயம் அல்லது இரண்டு மணித் தியாலயம் மட்டுமே வகுப்பில் தமிழை மாணவர்கள் கற்பதனால் அவர்களின் முன்னேற்றத்தில் அதிகவனம் செலுத்த முடியவில்லை. எனவே பற்றொருமீட்டர்களில் கவனமெடுத்து தமிழைச் சொல்லிக்கொடுப்பது அவசியமாகும். ஆனால் பெரும்பாலான பற்றொருமீட்டர் இதனைச் செய்வதில்லை.

2. மாணவர்தரம்: பலவற்றை தரங்களில் மாணவர்கள் வகுப்பில் இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் பாடத்திட்ட அடிப்படையில் பாடங்களை நடத்த முடிவதில்லை. இதற்குப் பலவற்றை காரணங்கள் காணப்படுகின்றன. இடையிலே மாணவர்கள் வந்து பாடசாலையில் அனுமதி பெறுதல்; பதினொரு வயதில் உயர்தரப் பாடசாலைகளுக்கான அனுமதிப் பரீட்சை நடப்பெறுகின்றது அதற்குத் தம்மை ஆயத்தப்படுத்துவதற்காகக் குறிப்பிட்ட சில காலம் மாணவர்கள் தமிழ் பாடசாலை வரவதில்லை; இதேபோன்று உயர் வகுப்புகளுக்கு வந்ததும் தமிழ் கற்க நேரம் ஒதுக்குவதில் சிரமப்படுகின்றனர்.

3. பாடத்திட்டம் / பாடநிலைகள்: பாடத்திட்டங்கள் பாடநிலைகள் இதுவரை பலவந்த போதும் இங்குள்ள மாணவர்களின் கற்றலுக்கமைய அவை திருப்தி தருவதாக அமையவில்லை. சில தமிழ்ச் சொற்களுடன் அவர்களுக்குப் பரீட்சையற்றிருப்பதால் அவர்கள் மனங்களில் அவை படிவதில்லை. உதாரணமாக உரல், உலக்கை, சமீபம், ஓணான், ஐயர், இராட்பினம் இப்படிப் பல; இந்த இடத்தில் மாணவர்களுக்கு கண்களால் பாடங்களையோ அல்லது ஒளிப்படங்களையோ பார்த்துக் கற்பதற்கான வசதிகள் (visual education) தவேட்புகின்றது.

4. கற்பிக்கும் முறைமை: மாணவர்கள் தாங்கள் ஆங்கிலப்பாடசாலையில் எவ்வாறு படிக்கின்றாரார்களோ அவ்வாறு தமிழையும் கற்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர். வகுப்பில் அதிக மாணவர்கள் இருந்தால் ஒவ்வொருவரையும் அதிக கவனம் எடுத்துக் கற்பிக்க முடிவதில்லை. அச்சந்தர்ப்பத்தில் உதவி ஆசிரியர்கள் இருப்பது அவசியமாகின்றது. (சில பாடசாலைகளில் உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்திபற்ற மாணவர்களை உதவியாசிரியர்களாக நியமித்துள்ளனர்; இங்கு பயிற்சிபற்ற பின்னர் வகுப்பாசிரியர்களாக அவர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.)

5. ஒரு சில பாடசாலைகளில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வகுப்பறைகளே உள்ள காரணத்தால் இரண்டு வகுப்புகள் ஒரு அறையில் நடப்பெறுவதுண்டு. இதேபோன்று கற்பிப்பதற்குரிய உபகரணங்கள் போதியளவு இல்லாமையும் சிரமத்ததைத் தருகின்றது.

6. ஆசிரியப்பயிற்சி போதாமல்: தமிழ் போதிக் கும் ஆசிரியர்கள் தாயகத்தில் எவ்வாறு தமிழ் மொழி கற்பித்தாரார்களோ அவ்வாறே இங்கும் தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்கின்ற காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட தல் முறைமை வற்றி தருவதில்லை. ஆசிரியருக்கான கருத்தரங்குகள் நடப்பெற்ற போதும் இன்னும் மலேதிக ஆசிரியப்பயிற்சிகள் நடப்பெறுவது அவசியம்.

Written by - மாதவி சிவலீலன் -

Saturday, 17 October 2015 00:56 - Last Updated Saturday, 17 October 2015 01:04

7.மாணவர்கள் தமிழ் படிக்கும் போது தங்களது கனவுகளை சந்திக்கக் கொடுக்க ஆங்கில மொழியில் விளக்கங்கள் சொல்ல வேண்டுமென எதிர்பார்க்கின்றனர். ஆங்கில மொழியின் டாக்டர் தமிழ் கற்க விரும்பும் காட்டுகின்றனர்.

8.வார இறுதி நாட்களை மகிழ்வாட்கள் களிப்புதற்காக வரும் மாணவர்கள் பாடநூல்களை ஒழுங்காகக் கொண்டு வருவதில்லை; அத்துடன் கொடுக்கப்படும் வீட்டுவலைகளும் சயெ்து வருவதில்லை. இது அக்கறையுடன் கற்க வரக்கின்ற ஏனைய மாணவர்களையும் பாதிக்கின்றது.

9.மாணவர்களது உச்சரிப்பு: ஆங்கில மொழியை உச்சரிப்பது போன்று தமிழ் மொழியை உச்சரிக்கின்றனர். அத்துடன் ல,ழ,ள,ர,ற,ன,ண,ந போன்ற எழுத்துக்களுடன் கட்டிய சொற்களை உச்சரிப்பதிலும் சிரமப்படுகின்றனர். உச்சரிப்புப் பிழையாக இருப்பதால் அவர்கள் எழுத்தும் போதும் பிழையாக எழுதுகின்றனர். உதாரணமாக பந்து என்பதை பந்து என்றும் பெரிய என்பதை பெரிய என்றும் பிறகு என்பதை பெறகு என்றும் எழுதுவார்கள்.

10.தமிழ் மொழியில் உரையாடும்போது ஊக்குவிப்பதும் அவசியமாகின்றது. வீட்டில் தமிழ் பேசும் மாணவர்கள் இலக்குவில் தமிழ் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். ஆயினும் வீட்டில் தமிழ் மொழி பேசாதவிடத்திலும் மாணவர்கள் தமது கடின முயற்சியால் எழுத்துப் பரிட்சையில் அதிக மதிப்பெண்ணைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

11.பாடசாலைகள் தோறும் சிறுநூலகசேவை இருக்க வேண்டும். அங்கு பிள்ளைகளுக்கான வாசிப்பு நூல்கள், முக்கியமான இலக்கிய நூல்கள் இருத்தல் அவசியம்.

12.ஓவ்வொரு பாடநேரத்திலும் சொல்வதெழுதல் கட்டாயம் செய்விக்க வேண்டும். அது மாணவர்களுக்கான மொழியறிவைக் கட்டும்.

13.தொழில் நுட்பத்துடன் கட்டிய தமிழ் கல்வியும் வளிப்புறக் கல்வியும் தவே.

14.இளம்பெற்றோருக்குத் தமிழ் மொழி பேசுவோ எழுதவோ தெரியாது. எனவே அவர்கள் பிள்ளைகளுக்கு உதவ முடிவதில்லை.

இதேமையம் மாணவர்களிடையே நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் அவர்களது தவேகளையும் விரும்புகளையும் இனங்காண முடிந்தது. இவ்வாய்வுக்கு இலண்டன் தமிழ் நிலையத்தில் தமிழ் மொழி கற்கும் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களதும், வமெ பிளி உயர்தரப் பாடசாலையில் பின்னரே வகுப்பில் தமிழ் மொழி பயிலும் மாணவர்களதும் கருத்துக்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்ட வினாக்கொத்தில், உனது தாய் மொழி எது? தமிழ் மொழியைப் படிக்க விரும்புகின்றாயா? தமிழ் படிக்கும் போது ஏற்படும் சிரமங்கள் எவை? தமிழ் படிப்பதால் ஏற்படும் பயன்பாடுகள் என்ன? ஏனைய மொழிகளைக் கற்பதில் இருந்து எவ்வாறு தமிழ் மொழி கற்பது வேறுபடுகின்றது? தமிழ் மொழியை எப்படி கற்க வேண்டுமென

விரும்புகின்றாய்? வீட்டில் தமிழ் பசுவாயா? தமிழ் நபர்கள் வாசிப்பாயா? போன்ற வினாக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இவற்றிற்கு அவர்கள் தந்த விடைகள் தமிழ் மொழிக் கல்வியை இன்னொரு படிமலே மூன்னேற்றுவதற்கு உதவுமென நம்பலாம்.

பெரும்பாலான மாணவர்கள் தமிழ் மொழியே தங்களது தாய்மொழியெனக் கூறிப்பிட்டுள்ளதோடு விரும்பியே தமிழ் படிக் வருகின்றோமெனக் கூறியுள்ளனர். ஆயினும் இடையே வகுப்பு மாணவர்களிடம் இவ்வினாவைக் கேட்டால் அம்மாவின் வற்புறுத்தலினால் படிக் வரவதாகக் கூறிப்பிடுவர். தாயகத்திற்குச் செல்லும் போது உறவினர்களோடு உரையாடுவதற்கும், பிரித்தானியாவில் தமிழர்களோடு உரையாடுவதற்கும் தமிழ் அவர்களாகக் கூற வேண்டுகின்றது என்பதுடன், தமிழ் திரைப்படங்கள் பார்த்து விளக்கக் கொள்ளவும் கடிதம், மின்னஞ்சல் என்பன அனுப்பவும் தமிழ் கற்பது அவசியமென்கின்றனர். ஒரு சில மாணவர்கள் தாமும் தமிழ் மொழி கற்பிக் கூம் ஆசிரியர்களாக வர விரும்புவதாகக் கூறினர்.

பல மாணவர்களிடையே இது தாய்மொழி என்பதால் படிக் கத்தான வேண்டுகோளும் சிந்தனை காண்படுகின்றது. தமிழ் மொழியைக் கற்றால் எதிர்காலத்தில் தங்கள்க்கு ஏதாவொரு வகையில் அது உதவுமென்ற நம்பிக்கையும் அவர்களிடையேயுண்டு. உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் கூறும் போது எங்களது பண்பாடு கலாசார விழுமியங்களாக எங்களது மொழிக் கட்டாகக் கற்றுக் கொள்வதே சிறந்ததெனக் கூறினர். எனவே தமிழ் மொழி கற்றால் தான் அது சாதியமாகும்என்றனர். இது மூற்றிலும் உண்மையான விடயமாகும்.

மாணவர்கள் ஆங்கில மொழியுடன் இலத்தீன், ஸ்பானிக்ஷ், பிரென்சு, யஹீமன், மண்டரின், யப்பானிஸ் போன்ற மொழிகளையும் கற்கும் அதேசமயம் தமிழையும் கற்பதால் மொழி வறோடாகளையும் அறிந்து கொள்ளக் கடினதாக இருக்கின்றது. இவை ஒப்பீட்டில் கல்விக் கூப்பெரிதும் உதவுகின்றது. வீட்டில் பெரும்பாலும் பெற்றோர் தமிழ் மொழி பேசினாலும் அவற்றிற்கு இவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதில் கொடுக்கின்றனர். இதனால் பல வீடுகளில் அவதானிக் கட்டியதாக இருக்கின்றது. பெற்றோர் தாயகத்தில் ஓரளவேனும் ஆங்கிலக் கல்வியறிவு பெற்றவர்களாக இருப்பதால் இங்கு பிள்ளைகளின் ஆங்கில உரையாடல்களைப் பூரிந்து பதிலளிக்க முடிகின்றது. இதனால் பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் முழுமையாகத் தமிழோ ஆங்கிலமோ தங்கள்க்குள் பேசிக் கொள்வதில்லை. எனினும் வகை அரிதாக, கூடும் பம் முழுவதும் தமிழ் மொழி பேசுவதைக் காணலாம். பெரும்பாலான மாணவர்கள் தமிழ் நபர்கள் வாசிக் விரும்பினாலும் அதற்கான நேரமும் வசதியும் அவர்கள்க்கு வாய்ப்பதில்லை. இன்று இளம் பெற்றோர்கள் கூடத் தமிழைக் கற்க விரும்புகாட்டுகின்றனர். பல கலைக் கழகங்களிலும் மாணவர்கள் தமிழ்ச் சங்கங்கள் அமைத்துள்ளமையால் அங்கும் தமிழ் பேசு மாணவர்கள் விரும்புகின்றனர். எனவே தமிழில் உரையாடுவதற்குரிய வகுப்புகள் நடத்துமாறு கேட்கின்றனர். சில பாடசாலைகள் அதற்கான வகுப்புகளைத் தொடங்கியுள்ளன.

தமிழ் மொழியைக் கற்கும் போது மாணவர்கள் சில சமயங்களில் சேர்வுகூள் தள்ளப்படுகின்றனர். இதற்கு அவர்கள் கூறும் விளக்கங்கள் சுவாரசியமானவை. புத்தகங்களை மட்டுமே வைத்து எழுதுவதும் வாசிக் கவும் முழுநேரமும் கற்பிப்பது, தங்கள்க்குத் தண்டனை தருவதற்கு ஒப்பானதாகும். இதனை விடுத்து விளையாட்டுகள், கருத்துக்கள், சமயல் நேரங்கள், ஒலி ஒளி மலமான நிகழ்வுகள், கணினி மலமாகக் கற்றல், திரைப்படங்கள் பார்த்தல், நடிப்பு என்பன

